

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет романської філології і перекладу
Кафедра іспанської та французької філології

Допущено до захисту

«___» _____ року

Завідувач кафедри

_____ Олена ЗАЛЕСНОВА

КУРСОВА РОБОТА
з філології на тему:
«Причини виникнення діалектів в іспанській мові»

Студентки групи Млі 02-20 _____
Спеціальність 035 Філологія
Спеціалізація 035.051 Романські мови і літератури (переклад
включно), перша – іспанська
Освітня програма Іспанська мова і література, друга іноземна
мова, переклад
Доропей Альони Юрїївни

(ПІБ)

Науковий керівник:

кандидат філологічних наук, доцент кафедри іспанської
філології

Бохун Наталія Віталіївна
(науковий ступінь, вчене звання, ПІБ).

Чотирибальна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

Члени комісії:

_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)
_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)
_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)

АНОТАЦІЯ

У цій анотації розглядаються основні причини, які сприяли формуванню та розвитку діалектів в іспанській мові. А також піднімається питання дослідження впливу географічного, історичного, соціального та культурного контексту на розвиток різних варіантів іспанської мови. Окрім цього проводиться аналіз впливу географічного фактору на процес формування діалектів в Іспанії та країнах Латинської Америки, піднімається розгляд історичних обставин, які сприяли поширенню різних варіантів мови на території колоній, а також соціальні та культурні фактори, які вплинули на формування діалектів.

Робота допомагає краще зрозуміти особливості розвитку діалектів в іспанській мові та може бути корисною для дослідження історії та культури Іспанії та Латинської Америки, а також для розвитку методик навчання іспанської мови.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: діалект, креольська мова, соціальний діалект, функція, літературна мова.

ЗМІСТ

1.ДОСЛІДЖЕННЯ РОЗВИТКУ ІСПАНСЬКОЇ МОВИ ТА ЙОГО ІСТОРИЧНІ МОТИВИ.....	4
1.1 Поняття діалекту.....	6
1.2 Соціальний діалект	7
1.3 Різновиди діалектів на території Іберійського півострова	8
1.4 Вплив андалузького діалекту на іспанську мову	12
1.5 Андалузька: креольська мова чи кастильський діалект?.....	14
ВИСНОВКИ ДО ПЕРШОГО РОЗДІЛУ	17
2.ПРИЧИНИ ВИНИКНЕННЯ ЛІНГВІСТИЧНИХ ЗМІН	18
2.1 Особливості іспанських діалектів	20
2.2 Історико – фонетична та граматична будова лексики в андалузькому діалекті як одного з іспанських діалектів	24
ВИСНОВОК ДО ДРУГОГО РОЗДІЛУ	27
ЗАГАЛЬНИЙ ВИСНОВОК	28
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	29

ВСТУП

В даній курсовій роботі проводиться дослідження причин виникнення різних діалектів в іспанській мові. Також робиться акцент на фонетичні, граматичні, лексичні зміни в діалектах для уникнення труднощів при роботі з перекладом тексту. Розглядається ряд лінгвістичних чинників, які посприяли на утворення та подальший розвиток діалектів іспанської мови.

АКТУАЛЬНІСТЬ ДОСЛІДЖЕННЯ: тема даної роботи актуальна тим, що нині існує дуже багато різних діалектів, якими спілкуються мовці даної мови. Тому для загально пізнання, особливо лінгвіст має знати причини виникнення діалектів та усю їх тонкості при роботі, знати їх тонкості та принаймі основна історичні події, які посприяли цьому.

МЕТА: підсумовувати і систематизувати теоретичні знання отриманих у процесі вивчення дисципліни, дослідити причини появи діалектів та їх вплив на кастильську мову.

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ: використання та вивчення історичних статей пов'язані з темою курсової роботи; опрацювання та виділення найголовніших аспектів, які підкреслюють причини появи сучасних діалектів в іспанській мові.

Об'єкт – діалекти на території Іспанії та Латинської Америці.

ПРЕДМЕТ: тонкощі даних діалектів при комунікації іноземця з носієм мови.

Структура і обсяг роботи: курсова робота складається зі вступу, двох розділів, висновків після кожного розділу, загального висновку з теми, списку літератури.

Загальний обсяг: 32 сторінок.

1.ДОСЛІДЖЕННЯ РОЗВИТКУ ІСПАНСЬКОЇ МОВИ ТА ЙОГО ІСТОРИЧНІ МОТИВИ

Для початку варто виділити, на якому світовому рівні знаходиться іспанська мова.

Відповідно до історичних фактів, кастильська мова вважається другою в світі за кількістю носіїв мови. Ця цифра більше ніж на 500 мільйонів поступається тільки Mandarin. Це офіційна мова не тільки на території Іспанії, а й у 21 країні.

Перші корені з'являються в період Римської імперії, коли римляни спілкувалися. Іспанська мова почала ширитися коли у 218 р. до н. римляни висадилися в Ампуриасі. З того моменті і протягом трьох століть відбувалося завоювання Піренейського півострова. Згодом він був названий Іспанією.

Згодом більшість частина населення, яка населяла півострів, зрештою прийняла латинь. Почалось зростання латинської мови. Наприкладі історичних статей, які свідчать, що культова латинь була поширена серед інтелектуалів, священників та знатів, а вульгарною латиною спілкувалися виключно простий народ та військові. Бо вони здійснили завоювання півострова.

Згодом відбулося прийняття способу життя, культури, релігії римлян. Також важливий факт – у 313 році Іспанія прийняла християнство, після того як Рим перейшов до християнства.

Але, як свідчать історичні факти, до того як римляни прийшли на Піренейський півострів, на ньому ширилися кельти, баски, греки, іберійці, тощо. Кожен з цих народів мав свою історію, культуру, мову.

Об'єднавшись на Іберійському півострові, почалась появлятися спільна культура, спілкуючи на різних мовах, вони почали вести розмову один з одним. Саме це і свідчить, як перша причина поява діалектів або як місцевий різновид мови. Тобто різновид мови, яка використовується як засіб спілкування між людьми, які пов'язанні між собою однією територією.

А саме, протягом 300 років панування римлян, вульгарна латинь змішалась з мовами, які були розповсюдженні на Піренейському півострові до їх приходу. Згодом

вченні вивели термін як «лінгвістична контамінація». Навіть у сьогоденні є такі слова як «cabaña», «cerveza», «salmón», "carpintero", «conejo», «perro», «lanza» у «balsa». Вони вважаються словами доримського походження. Вони збереглися не дивлячи на що латинь була введена римлянами як офіційна мова.

Після римлян, відбулося мусульманське завоювання Піренейського півострова, де араби панували 8 століть. В 711 році відбулися поразки від Таріка, саме це і призвело до окупації.

Вже під час арабської окупації відбувався великий культурний обмін. У цей час існували євреї, мусульмани та християни. Мова також зазнала великих змін. Вона збагатилася арабізмами, які і досі існують. **Наприклад**, alfombra, atalaya, aceite, aceituna, acequia, albañil, alcalde, alcantarilla, alcoba, alcohol, alfalfa, algodón. Причиною прийняття арабізмів була естетика, краса та простота арабської мови.

Але історичні факти зазначають, що латинь не розвивалася однаково у поєднанні з мовами півострова. Саме це посприяло виникненню різних діалектів. Прикладом слугує: кастильська, каталонська, мосарабська. Тільки маємо пам'ятати, що в північній частині півострова між Бургосом та Кантабрією ховалися християни, які чинили опір на мусульманське вторгнення. Так у 9 столітті зародилася Кастеянно. Поступово вона ширилася півостровом.

У 8 столітті почалися перші спроби відновлення територій, які були окуповані мусульманами, найгарячіший період припав між 11 та 12 століть. Війна Реконксти набула справжнього розпалу. Згодом християни почали просуватися на південь країни і вже у 15 столітті закріпилися в Кастилії. Також вони успішно захопили Леон та побудували правління Фернандо I. Саме з цього моменту вони набулися силами і вже у 1492 році із успішною операцією захоплення Гранати, вони повністю відвоювали Піренейський півострів.

1.1 Поняття діалекту

Діалект – це варіант національної мови, як засіб комунікації між представниками однієї територіальної чи соціальної групи, об'єднаних спільністю території, духовної культури, традиціями та самосвідомістю. На думку українських мовознавців, діалект – це як форма мовного існування, що використовується як засіб безпосереднього повсякденного побутового спілкування на певній обмеженій території.

Загальні ознаки, які приналежать поняттю діалект:

- Діалект одночасно може містити субдіалекти, тобто коли в одній місцевості існує менш мовних спільнот;
- Носії різних діалектів легко можуть порозумітися один з одним;
- Може бути відрізнення у вимові певних фонем або значення певних слів.

В сучасній іспанській мові, вчені виділяють дві основні діалектні групи: південний та східний різновид діалектів. Саме цей розкол відбувся внаслідок Реконквісти території королівством Кастилії і згодом кастиліянізацією нових завойованих земель. Вчені вважають, що північна зона є консервативною. Тому що вона більше наближається до нормативної моделі, за однією причиною, що всі північні діалекти беруть свій початок з вульгарної латини. В той час як південна зона вважається більш еволюціонувала у вимові. Саме через цей фактор, її фонетичні особливості маркованіші.

Як наголошують дослідники, південна зона зробила великий свій вплив на подальший розвиток канарського та латиноамериканських діалектів. Цей розподіл відбувся в XV- XVI століттях, після остаточного завершення головних мовних змін, які оперували фонологічною системою середньовічної кастильської мови.

Згідно з історичних довідок, до східних діалектів входять:

- Кастильський діалект;

- Кастельянський діалект;
- Арагонський іспанський діалект.

До південних діалектів належать:

- Канарський діалект;
- Андалузський діалект;
- Мадридський діалект;
- Мурсіанський діалект.

Усі діалекти іспанської мови між собою майже схожі, але все ж таки південні діалекти мають інші фонетичні відтінки. Найбільша різниця між цими діалектами – вимова літери /s/ укр. «есе» у кінці слова. У східній частині вимовляється як звук [s], а в південній частині діалектів – як звук [h]. **Наприклад:** ісп. «espera»: - у східному діалекті [es'pɛa], - у південному [ɛhpea].

У той же час, у лінгвістиці діалекти діляться на територіальні та соціальні. І для того, щоб визначити діалектну різноманітність існує три головних чинників. Це соціокультура, місцевість та час. Тобто кожна територія має свої відтінки у діалекті. І якщо взяти за приклад людей з далеких селищ, то вони можуть порозумітися лише через ланцюг взаємної зрозумілості між діалектами. Конкретних характеристик для відокремлення одне населення від іншого немає.

1.2 Соціальний діалект

Соціальний діалект – це різновид діалекту, який відноситься соціального класу населення та соціального статусу. Тобто, іншими словами, соціальний клас – це клас, який належить до групи людей, які відрізняються по критеріям освіти, особистого розвитку та духовного, престижу, тощо. І якщо загальне вивчення територіального

діалекту зосереджують на процесі мовлення сільської місцевості, то дослідження соціального діалекту зосереджується в містах. У соціальному діалекті є дві групи людей: середній клас – це населення інтелігенти, з вищою освітою та робітничий клас – населення з середньою освітою та працюють фізично.

Якщо зрівняти людей з цих двох різних класів, то відчувається різниця: викладачі не комунікуються так, як прості селяни або фермери. І таким чином, різні групи людей і створюють соціальні діалекти.

У свою чергу, соціальні діалекти складаються з різних генетичних, структурованих понять:

По перше, жаргони, як різновид діалектів, що складаються з простих, видозмінюваних граматично понять одного або декількох природних мов. Це може бути соціально молодіжний сленг, так звані “tribus de los jóvenes”. В іспанській мові їх не дуже багато. **Наприклад:** деякі з них: moods, pijos, hippies, bakalaeros, skinheads, heavies.

По друге, різновид сленгів чатів та sms. З тих пір, як вчені розробили появу Інтернету, онлайн листування в нашому житті, можна сказати, що витісняють звичні способи комунікації.

1.3 Різновиди діалектів на території Іберійського півострова

Як відомо, офіційна мова Іспанії – кастильська мова. Протягом багатьох століть вона розвивалась, змінювалась, розквітала під час правління Іспанської імперії. Згодом іспанська мова почалась ширитися святом та континентами. Люди мандрували, емігрували і таким чином почалися утворюватися діалекти іспанської мови. На сьогоднішній день, існує 12 діалектів. Це Кастильський діалект, арагонська кастильська, кастильська мова Ла-Ріоха, кастильська мова чурро, кастильська мова

Леона, андалузька діалект, східно-андалузька мова, естремадурська мова, мова Канарських островів, мова Ла-Манчі, мова Мадрида та Мурсія.

Кожен з цих діалектів має свою особливість як у фонетиці так і в граматиці. В Латинській Америці також є діалекти. **Наприклад**, мексиканський діалект, чилійський, аргентинській, тощо.

Особливістю мексиканського діалекту є те, що:

- наголос спадає;
- голосні вимовляються слабко;
- /s/ вимовляється звучно (сонора);
- такі склади як -st-, -pt-, -bst- вимовляються чітко;
- міжзубних фонем як za, zo, zu, ce, ci – не існує;
- є купа мексиканізмів як синоніми до іспанських слів.

Наприклад, в ісп. hablar, conversar, comunicarse, в мекс. діал. Platicar

Нижче наведена таблиця, де чітко видно лексичні відмінності між мексиканським діалектом та іспанською мовою.

Мексиканській варіант	Кастильський варіант	Переклад
Amarrar	Atar	Прив'язувати
Aburrición	Aburrimiento	Нудьга
Apeñuscarse	Apiñarse	Натовпитися
Balde	Cubo	Відро
Platicar despacio	Hablar en voz baja	Говорити тихо
Droga	Deuda	Борг
Resfrío	Resfriado	Застуда
Rezago	Atraso	Затримка
Zonzo	Tonto	Дурний

Це лише мала кількість слів, які вийшли з ужитку на Піренейському півострові, але існують у мексиканському діалекті. І саме через цю відмінність, при перекладі варто звертати увагу, бо породжується помилковий погляд на мексиканський варіант іспанської мови як на архаїчний варіант. Саме за цю проблему пише Морено де Альба: “лексика іспанської мови – це совокупність лексики всіх її діалектів, а саме історичних, соціальних та географічних.”

Чилійському діалекту притаманні такі ознаки:

- палаталізація при вимовлені j, g, k; **наприклад**, замість вимови слова “queso” вони вимовляють це схоже на “quieso”;
- у фонемі “j” відбувається послаблення і вимовляється слабо;
- присутня варіація “voseo” у “tuteo”.

Якщо говорити про діалекти іспанської мови на території Піренейського півострова, то розглянемо три основні характеристики кастильського діалекту:

Характеристика	Пояснення	Приклади з іспанської мови
1. Соціальне використання мови	Для тих, хто вивчає іспанську мову, з'являється особливість між двома займенниками. Наприклад, в Іспанії займенник «tú» використовується не	Найбільш офіційні ситуації з - судею - зі значно старшою людиною

	тільки між знайомими людьми, а й незнайомими. Хоча книги вчать нас, що займенник «usted» використовується для незнайомих, і це справедливо для більшої частини латиноамериканського світу. Але в Іспанії використання "Usted" зарезервовано для найбільш офіційних ситуацій.	- виявляти повагу до офіціанта
1. Вимова	ce, ci, za, zo, zu – міжзубні звуки	Zoo Cereales, Zaragoza, Cine
	Sa, se, si, so, su – це трошки шиплячий звук «s».	Sal, Seis, Suspende
3. Дієслівні зміни	В іспанській мові форма vosotros використовується для позначення групи людей, тобто у	Esp.: ¿Os gusta el contenido de estudios? lat. amr.: ¿Les gusta el contenido de estudios?

	множині, а форма tú в однині. Тоді як у Латинській Америці «Usted» використовується щоразу.	

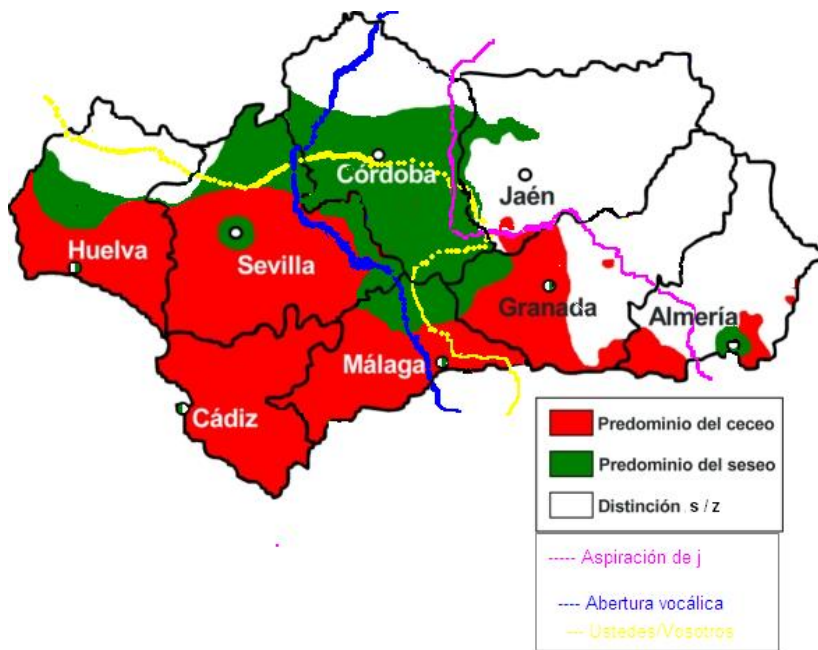
Проаналізувавши перший пункт, розуміємо що це не єдина така розбіжність, є ще багато інших. **Наприклад**, в Латинській Америці, в Мексиці уникають використання форми дієслова у другій особі множині: “vosotros”, натомість в іспанській мові дана дієслівна форма обов’язкова у використанні.

Щодо другого пункту чітко видно, що в іспанській мові є відмінності у вимові певних звуків, а саме: “z”, “c”, “s”. в той час як в Латинській Америці ці три фонemi дають один звук. Тому, саме через фонетичні розбіжності може і статися не порозуміння між мовцями.

1.4 Вплив андалузького діалекту на іспанську мову

По перше, слід пам’ятати, що андалузький діалект – розвиток кастильської мови саме на південній території, яка згодом була принесена колонізаторами та поселенцями на андалузькі землі у XIII столітті. В андалузькому діалекті присутні західні риси, які завдячують Реконквісті королівста Кастилії та Леон. Наприклад, місто Севілья, яка знаходиться у Західній частині Андалусії – вважалася осередком мовних іновацій. Бо через велику кількість портів у Середземному морі у цьому місті, Севілья стала головною торгівельною точкою та вікном в Америку, що згодом стало важливою метрополією. І саме там, припадає на кінець середньовіччя виникнення нового варіанту

кастильської мови з надзвичайною життєздатністю та розвитку. Тому що після завоювання території Андалусії королівством Гранади розширилася удвічі.

Серед багатьох вище перелічених іспанських діалектів, які розглядалися вище, як висновок кожен діалект своєрідний. Зараз розглянеться питання про вплив андалузського діалекту – його специфічну

будову, фонетичні відмінності в порівнянні з іспанською мовою.

По – перше, андалузський діалект – це різновид діалектів іспанської мови, який шириться переважно в Андалусії, Сеуті, Мелільї, на британській території Гібралтар, тощо. Даний діалект вважається найбагатшим, найуживанішим мовців. Бо Андалусія – захоплююча, історична незалежна автономія. Куди кожного дня численна кількість туристів, емігрантів намагаються переїхати. Звичайно, саме процес емігрування і призводить до утворення та розвитку місцевого діалекту. Таким чином, андалузський діалект вважається найбільш вивченим серед інших діалектів іспанської мови.

Андалусія дуже багата на розвиток культури Іспанії. Є безліч письменників, драматургів, кінорежисерів, ораторів, тощо – які роблять великий внесок у розвиток країни. Виходячи із фактів, якби поезія Лорки сприймалась як однією із найцінніших елементів культури, тоді б андалузський діалект також сприймали б на високому рівні. Він був справжнім іспанцем, робив усе для своєї країни. Тому, якщо піднімати питання

про андалузький діалект, треба розуміти, що відбуваються зміни на фонологічному, морфологічному, лексичному та синтаксичному плані. Більш того, андалузькому діалекту притаманні певні явища. На прикладі розглянемо таблицю:

Явище	Пояснення	Приклад
шепелявість деяких звуків	Іншими словами – артикуляція літери “s” як літери “сс”	“sapato” de la palabra “zapatos” “sines” de la palabra “cine” “Cevilla” de la palabra “Sevilla”
“Seseo”	Вимова букви “s” як “cz”	“Zolo” de la palabra “solo” “grasia” de la palabra “gracias”
“Yeísmo”	Вимова “ll” як “s”	“Yeno” de la palabra “lleno”
Втрата кінцевих букв	“r, n, l”	“caná” de la palabra “canal”
Фонетична заміна	“ch” como “sh”	“mushasho” de la palabra “muchacho”
Опущення	“de” як ознаки приналежності, володіння	“casa María” de “casa de María”

Наступний фактор, який притаманний андалузькому діалекту – можливість в деяких словах вилучання та злиття слів. **Наприклад:** елізія – це процес, який зупиняє вимову кінцевого голосного, коли наступне починається голосним. І така тенденція не притаманна іншим іберійським територіям як Андалусії. Друга відмінність – це вилучення прийменника “de” в андалузькому діалекті, що недоречно іспанській мові.

1.5 Андалузька: креольська мова чи кастильський діалект?

У сьогоднішні здебільше рідше почали піднімати питання щодо андалузької мови як одного з діалектів іспанської мови. Але на думку філософів, лінгвістів, дане питання є важливим, бо місцеві жителі Андалусії представляють стигматизацію неповноцінності в порівнянні з кастильцями. Більш того, що сьогодні існує хибна думка, що андалузька мова – це варіант поганої розмовної іспанської мови. На прикладі таких іспанських слів, як **vago, inculto, etc** – вони лише підкреслюють цей феномен стигматизації, яка протягом багатьох століть розвивалась через мову. Таким чином, все ставлення мовця чітко показується на реалізації його мови в процесі мовлення. Отже, ставлення кастильської мови до андалузької мови, як мови, яка здобула перемогу у Реконкісти.

В свою чергу, жителі Кастилії отримали перемогу у процесі відвоюванні та піддалися процесу акультурації всіх жителів територій, які були відвойовані. Більш того, протягом восьми століть поспіль на цих територіях існували мусульмани і вони створили креольську мову. Бо існує одна теорія, де йдеться про те, що мова переможеного народу має хист до адаптування до мови переможців.

Реконкіста Іспанії базувалася на католицькій та кастильській релігії, саме через це, той факт, що андалузька мова – це креольська мова, зникає. Навіть не дивлячись на те, що андалузький діалект містить в собі великий кастильський лексичний субстрат, демонструє багато власних особливостей. Виходячи з різних наукових праць, які доказують, що андалузька мова вважається лише одним серед багатьох діалектів іспанської мови. Як науковці дають визначення – це лише лінгвістичний вираз, що є результатом історичного процесу «фрагментації попередньої одиниці». Один з науковців, Вісенте Алонсо Замора, додає, «з усіх існуючих мов півострова андалузька є єдиним особливо історичним діалектним різновидом походження, яке не є романським. Це еволюція кастильської мови, яка була принесена на андалузькі землі колонізаторами та поселенцями з XIII століття». Якщо все ж таки існують сумніви щодо питання: андалузька: креольська мова чи кастильський діалект? В такому

випадку можна схилитися до думки Давида Ідальго, який завжди казав: «Я говорю нормально кастильською, а чудово андалузькою».

Як тільки приходе усвідомлення та прийяття того, що андалузька мова як кастильського діалекту, не слід забувати одне єдине. Мова піджин – це лише як лінгвістичний різновид, який був складений з декількох мов, з тою метою, щоб задовольнити потреби у комунікації між особами, людьми, які не мають спільного різноманіття. **Наприклад**, зараз у XXI столітті на африканському континенті шириться масштабне використання англійської мови. Це виникає через єдину потребу – спілкування між різними етнічними групами, але при цьому вони належать до однієї єдиної країни. І звичайно, такі види типів мов піджанів не мають носі'в мови. Все це через те, що вони є соціальним рішенням для неминучих потреб і їх охарактеризовують нормами прийнятності. Очевиден той факт, піджин стає креольською мовою, коли знаходить своїх носіїв. І тільки з їх появою, починається процес розвитку креольської мови. Починається процес збагачення та накопичення своєю морфосинтаксичною складністю., також йде процес розвитку лексичного шару, а для спільноти стає материнським різновидом.

В андалузькій мові присутній великий субстрат з кастильської лексики та зберігає купа історичних архаїзмів. Але при цьому не відкидає арабський лексичний вплив на розвиток. Розглядаючи дослідження щодо лексикології в Андалусії і помічається, що є певна кількість слів, які не існують в літературній іспанській мові. **Наприклад**, shufla = idiota, acharar = disgustar, enojar, desazonar, repeluco = frío, escalofrío. Як результат, з'являється використання семантичної реіфікація в андалузькому діалекті, чого немає в іспанській мові на відміну. Це поняття семантичного збагачення андалузької мови на кастильську, має великий вплив на багатозначність.

ВИСНОВКИ ДО ПЕРШОГО РОЗДІЛУ

В першому розділі проводилися дослідження над розвитком іспанської мови, розглядалося поняття діалекту та його різновиди. Опрацювавши багато різних джерел, можна встановити, що у сьогоденні поняття “dialecto” дуже популярне, існує і в інших країнах. І навіть цікаво працювати над таким питанням та вивчати різні моменти. І було встановлено, що діалект вживається паралельно з літературною мовою та культурою.

Як фактор, зараз людське життя не може існувати без даного поняття, діалект – це невід’ємна частина спілкування. Опрацювавши пункт про різновиди діалектів – впливає один факт, що всі діалекти між собою відрізняються, але як такої суттєвої різниці не було помічено. Але все рівно, ці зміни між діалектами показують, що буває соціальний діалект та територіальний діалект.

Як висновок, можна сказати, що усі різновиди іспанських діалектів є більш менш зрозумілими між собою. Але як виключення – це баскська мова. Тому що вчені вважають, що ця мова є повним мовним ізолятом і більш того належить до групи кавказських мов. Наступний факт, який не варто забувати – це те, що на території сучасної Іспанії шириться арабська та берберська мови. Даними мовами говорять мусульманське населення Сеути та Мелільї та емігранти із Марокко та Алжиру.

2. ПРИЧИНИ ВИНИКНЕННЯ ЛІНГВІСТИЧНИХ ЗМІН

Лінгвістика – це наука про вивчення усіх мов світу, з усіма їхніми відмінностями, періодами розвитку, які фактори вплинули на їх розвиток і тд.

Від моменту народження, людина починає адаптуватися та вивчати свою рідну мову, і протягом нашого життя ми приймаємо наше використання та розуміння рідної мови, не усвідомлюючи цього, не аналізуючи навіть. На прикладі виховання дітей, ми змушені іноді замислюватися про складність лінгвістичних здібностей будь-якої нормальної людини. Більш того, після опанування однієї мови, з'являється ряд факторів, які показують, що людина здатна спілкуватися за допомогою мови. Проте більшість світових культур породили певне усвідомлення масштабів та сили мови. І ця лінгвістична самосвідомість виникає завдяки контактуванню з іноземними носіями, існування та виникнення діалектних відмінностей під час комунікації. І саме з цього моменту зароджується поняття «народна лінгвістика». Тобто можна сказати, що термін «лінгвістика» - це про міркування або догматичне розуміння про походження мови або власної мови та її місце в житті спільноти. Наука лінгвістики народжується з розвитку людської самосвідомості. І коли вона включає інтерес до походження та історії предмета в минулому, ми можемо визнати народження тієї специфічної дисципліни, яка називається історією науки. Багато різних культур мають етіологічні міфи, де описується весь етап походження мови з усіх аспектів.

Доцільно почати історію лінгвістичних досліджень з досягнень стародавніх греків. Тому що грецькі мовознавці розпочали в Європі дослідження про мову та проблеми, які піднімаються в лінгвістичних дослідженнях, які зараз називаються лінгвістичною наукою. І більш того, ця наука побудувала центр інтересів від Стародавньої Греції до сьогодення. З VII століття досліджувалися проблеми мови в загальному контексті. Наприклад, сутність мови, риторика. Письмо, яке спочатку складалося з піктографічних знаків або символів, було винайдено в Єгипті та інших

частинах світу. Складові знаки, які пізніше стали джерелом грецького алфавіту, були створені з прогресивно модифікованого єгипетського письма.

Згодом до греків вступають римські мовознавці і на основі грецьких граматик римляни досліджували та структурували вивчення латинської граматики. Між цими двома мовами було багато спільного, як типологічним понять, так і лексичних. Серед усіх латинських граматиків виділявся Марко Теренсіо Варрон (116-27 до н. е.). Він писав працю, в якій досліджував усі аспекти латинської мови, граматичні, історичні, та сучасне використання цієї мови.

У Середньовічній Європі, важливим внеском для викладання латинської мови, як офіційної мови Західної Римської імперії – це тексти Донато та Прісціано. Праця Прісціано набувала більшого значення, до тих пір, поки не стала основою для викладання граматики. У XII столітті святий Ансельм Кентерберійський і Педро Абелардо відродили європейську філософію. І як результат це призвело до відновлення читання текстів Арістотеля, з яким також відродилося вивчення грецької мови. І завдяки всім граматичним дослідженням, які були під контролем філософів, її почали розглядати як спосіб зв'язку мови людським розумом. Саме завдяки вивченню народних мов, граматики дійшли висновку, що всі люди мають здатність вивчати мови.

У періоді Відродження, у 1492 році з'являється перша кастильська граMATИКА Антоніо де Небрія, саме в якій збираються правила кастильської мови і де він вихваляє мову, порівнюючи з тосканською мовою. Більш того, Небрія вважає іспанську мову привілейованим спадкоємцем латини. Протягом XVI століття публікувалися граматики народних мов, іспанська та французька, що демонстрували необхідність

політичного націоналізму. Не дивлячись на це, інтерес до вивчення латини не згас, виникла нагальна потреба врятувати класичну латинь як мову культури в епоху Відродження.

2.1 Особливості іспанських діалектів

По – першу, слід розібратися з латиноамериканською іспанською або як ще її називають іспанська для Латинської Америки. Це глобальне і дещо довільне найменування ідіоматичних і автохтонних виразів, а також специфічної лексики іспанської мови в Латинській Америці.

З понад 400 мільйонів людей, які говорять іспанською або кастильською як рідною мовою, понад 300 проживають у Латинській Америці.

В іспанській або кастильській мовах є численні особливості та ідіоми.

Деякі з аспектів, які впливають на іспанську мову, це: неправильне використання ЗМІ, вплив англійської мови та, мабуть, найважливіше, існуючі прогалини в технічній лексиці.

Однак саме в технічній лексиці найбільш чітко можна знайти різницю між іспанською мовою Піренейського півострова, яку також називають іспанською мовою Кастилії, та латиноамериканською іспанською.

В латиноамериканській іспанській мові відносно частіше зустрічаються прямі запозичення з англійської мови без їх перекладу чи адаптації написання до традиційних норм.

Найвідомішим прикладом є використання слова email або електронна пошта в Латинській Америці замість більш буквального перекладу: email, який використовується в Іспанії. Відмінності проявляються перш за все в технічному плані або нещодавньому прийнятті.

У Латинській Америці говорять про комп'ютер, а в Іспанії – про комп'ютер, і будь-яке з двох слів звучить чужоземно в регіоні, протилежному його використанню.

Різні діалекти латиноамериканської іспанської мови:

- мова представляє варіанти в різних областях, де вона використовується. Ці відмінності називають діалектними варіантами. У Латинській Америці цей вплив на поділ майже нав'язаний самою величиною території.

Таким чином, ми можемо спостерігати в різних географічних регіонах розвиток різних варіантів латиноамериканської іспанської мови:

- амазонська іспанська:

У районі Амазонки впливають мови регіону, особливо для позначення флори, фауни та діяльності.

- болівійська іспанська:

У Болівії існують модальності та регіоналізми розмовної іспанської мови, особливо в департаменті Санта-Крус-де-ла-Сьєрра.

Спочатку це найпівнічніше розширення старого колоніального діалекту Південного конуса. Його носії, *sambas* або *stuseños*, здається, що фізично нагадують іспанську.

- Карибська іспанська:

Це іспанська, позначена ідіомами, під впливом андалузської, канарської мови та, перш за все, присутності темношкірих.

Він охоплює острівні території Куби, Домініканської Республіки та Пуерто-Ріко, а також прибережні райони та, відповідно, внутрішню частину Венесуели, північну Колумбію та більшу частину Панами.

Його також найбільше чують у містах Майамі та Нью-Йорк у Сполучених Штатах, і його використовують більшість співаків сальси.

- центральньоамериканська іспанська:

Іспанська, якою розмовляють у Центральній Америці, Аравако та Карибському басейні; це також варіант іспанської мови, який використовується в

центральноамериканських республіках Коста-Ріці, Нікарагуа, Гондурасі, Сальвадорі та Гватемалі разом із південним мексиканським штатом Чьяпас. Він являє собою середню стадію між діалектами американського нагір'я та низовини. Він містить такі слова, як: *bohío, yucca, savannah, ara, naguas* або *petticoats*...

- Кордильєрська іспанська:

Уздовж гір Анд від Еквадору до тропіка Козерога на нього вплинули кечуа, аймара та інші автохтонні мови, які зараз вимерли.

Деякі слова все ще використовуються, наприклад, з мови кечуа: альпака, гуано, вікунья або фарфор. .

- Чилійська іспанська:

Основні відмінності іспанської мови в Чилі від інших латиноамериканських діалектів – це вимова, синтаксис і словниковий запас. Він відомий тим, що має множину тонів для кожної ситуації та відмінювання другої особи однини (ви).

- Колумбійська іспанська – еквадорська:

Колумбійсько-еквадорська іспанська та з деяким продовженням на північному узбережжі Перу є сумішшю карибського діалекту та річкової перуанської. Головним міським центром регіону є Гуаякіль, так само як Богота та Кіто, і в основному на колумбійському узбережжі (зокрема, департамент Чоко) є важливі чорношкірі громади з їх місцевими ідіомами та використанням.

- мексиканська іспанська:

Форма або діалект іспанської мови, якою розмовляють у Мексиці, переважно в центральній зоні, представляє корінний субстрат, головним чином науатль, на якому відклалася кастильська мова. Однак, хоча його вплив незаперечний у лексиконі, він майже не відчувається в граматичній сфері.

У лексиці, окрім мексиканських слів, якими збагатилася іспанська мова (таких як *jícara, flask, petate, avocado, tomato, rubber, chocolate* тощо), іспанська мова Мексики має багато слів науатль, які надають їй власного характеру. лексична особистість.

Може статися, що голос науатль співіснує з іспанським голосом, як у випадках *cuate* та *amigo*, *turkey* та *turkey*, *kid* та *child*, *gore* та *gore* тощо. В інших випадках місцеве слово дещо відрізняється від іспанського, як у випадку з *huarache*, який є різновидом сандалій; *tlapalería*, різноманітні залізні вироби, *molcajete*, кам'яна ступка тощо.

- Північномексиканська іспанська:

Іспанська мова, яка використовується на півночі Мексики (Чіуауа, Сонора, Нуево-Леон, Сіналоа та Коауїла), відрізняється від мови в інших регіонах Мексики головним чином інтонацією слів (північний акцент). Він зберігає ті самі відмінності, що й мексиканський діалект щодо півострівної іспанської мови (універсальне використання особистого займенника *you* для формальних і неофіційних ситуацій, *lisp* і *yeísmo*).

- парагвайська іспанська:

Іспанська мова, яка використовується в Парагваї, а також в аргентинських провінціях Місьйонес, Коррієнтес, Формоза та Чако, характеризується сильним впливом гуарані. Парагвай — єдина іспано-американська країна, більшість населення якої розмовляє двома мовами. Парагвайська іспанська не надто відрізняється у своїй письмовій формі від решти іспанської мови Південного конуса.

- перуанська іспанська:

В іспанській мові, якою розмовляють у Перу, є дві характерні форми мови. Перший — це сам річковий тип і центральна або лімська модальність, яка походить з міста Ліма, звідки вона поширилася на все узбережжя. Між 1535 і 1739 роками Ліма була столицею Іспанської імперії в Південній Америці, звідки поширилася культура, а її мова стала найбільш автентичною, оскільки тут була штаб-квартира знаменитого Універу.

2.2 Історико – фонетична та граматична будова лексики в андалузькому діалекті як одного з іспанських діалектів

Під час процесу дослідження особливостей вживання андалузького діалекту на сьогоднішній день, піднімається питання про деякі фонетичні та граматичні відхилення на відміну від літературної іспанської мови. Якщо конкретно говорити про граматику даного діалекту слід вказати, що це є загальна граматика для всіх різновидів іспанської мови. Але, звичайно, деякі зміни зустрічаються. Серед яскравих відмінностей треба зазначити використання ввічливої форми займенника «Ви» у множині “Ustedes” замість форми «ви», як форма звертання до групи людей, знайомих, друзів, тощо “vosotros”.

Серед особливостей на фонетичному ряді характеристик голосних андалузького діалекту виділяється повна втрата кінцевого звуку [s]. Втрата морфеми, яка позначає множину іменників або прикметників, а й також другу особу однини в дієсловах. Але звичайно є виключення – це окрім наказового способу та Pretérito Indefinido de Indicativo.

Наступний важливий фактор – втрата альвеолярних приголосних [r] та [l]. Прикладом може слугувати: *estudiantes* → [ehtudiantE].

Інший не менш цікаве явище, яке спостерігається в андалузькому діалекті – палаталізація кінцевої наголошеної [a] в таких закінченнях: -a, -ar, -as на [e]. **Наприклад**, *lunar* = [lunaré], *trabajar* = [trabajé]. Дане явище широко використовується в центральних містах Андалусії, наприклад у Кордобі, Севільї, Малазі.

Щодо голосних, часто під час спілкуванні, помічається закриття голосних. Такі пари голосних як: e=i, o=u і навпаки i=e, u=o. **Наприклад**: *señora* → [siñora], *ministerio* → [menisterio].

Під час дослідження приголосних варіацій, в таких провінціях, як Кордоба, Севілья, Уельва, Хаен, було помічено поняття **seseo**. **Наприклад:** [selebración] ← celebraci6n. В той час, як півдню Уельви, дві третій частині провінції Сельвії, Кадісу, Малазі і половині провінції Гранади та Альмерії притаманне явище “сесео”. **Наприклад,** s6bado → [θabado].

Серед історичних доказів, існує факт, що поняття “seseo” виникло в XVI столітті в місті Севілья. Воно швидко взяло оберти і розповсюдилося по території Латинської Америки. Так як люди, які приїжджали до Америки, у Севільї перебували деякий час, де і відбувався процес адаптації до нововведення. А потім поступово розповсюджували його через океан. Друге явище “сесео” було виникнено значно пізніше, у XVII – XVIII столітті. І так як виникло на побережних зонах Андалусії, так і не дійшло до провінцій більш розвинутих.

Піднімаючи питання про відмінності морфосинтаксиса в андалузькому діалекті, то існує ряд рис. **Наприклад,** у західній частині часто відбуваються зміни у роді іменника. Прикладом слугує: la sart6n → el/er sart6n, la miel → el/er miel. Також часто помічається заміна займенника vosotros/vosotras → ustedes, і як наслідок використовуючи форму ustedes, вона витісняє традиційну форму. Дане поняття окрім Андалусії ще зустрічається у Латинській Америці.

Наступний важливий момент, який призводить до полегшення комунікації – це не існування плутанини з особовими займенниками в функції прямого та непрямого додатків. В андалузькому діалекті чітко розділяються займенники lo, la, le, los, las, les. Коли говориться про часові форми, то в даному діалекті є таке поняття, як заміна теперішнім часом майбутнього, або іноді навіть заміна Pret6rito Perfecto de Indicativo. Як результат, призводить до широкого вживання перифраза **ir + a + infinitivo**. Даний

перифраз використовується для інтенсифікації теперішнього часу. Але й також передбачаються часті випадки вживання дійсного способу замість умовного.

У розмовних варіаціях мови спостерігаються об'єднання форм у майбутньому часі. **Наприклад:** *cadré ← caeré, quedré ← queerré*. А у Кадісі та Малазі зустрічається тенденція заміни *Pretérito Indefinido de Indicativo* на *Pretérito Perfecto de Indicativo*. Навіть не дивлячись на те, що кожен з цих часів має свій узус. У мало заселених місцевостях зустрічаються випадки, коли мешканці використовують дієслово **haber** замість дієслова **estar**. Згадавши архаїчну форму *pluscuamperfecto*, яка утворюється за допомогою від дієслова *ser*, форми *fuera*. **Наприклад:** *Si yo fuera estao allí, no fuera pasao eso*.

Тому, як показує дослідження, що весь процес дослідження фонетичних та граматичних змін в андалузському діалекті дуже багатий, цікавий, наповнений різними важливими історичними подіями, які власне і посприяли на зміни та поширення не тільки на території Андалусії, а й також на Латино Американських територіях. І важливою функцією всіх андалусизмів – моделююча. Тобто передача місцевих географічних нюансів, особливостей, специфічні моменти побуту та й в загальному культури. Вони допомагають передати автентичне мовлення героїв, надають забарвлення у творах. **Наприклад:** *Ni hablar, **chavea**. Tú te queas hoy aquí. Nosotros te relevamos del servicio...*

ВИСНОВОК ДО ДРУГОГО РОЗДІЛУ

Реконкіста та заселення відвойованих територій мало великий вплив на лексичний склад Андалузького діалекту. Так, леонський діалект вплинув на західну частину Андалузії, а каталано-арагонський діалект на східну через територію Мурсії

Сучасна лексика в андалузькому діалекті характеризується наявністю архаїзмів, що можна пояснити збереженням на території Андалузії мосарабського діалекту під час арабсько-ісламського правління, який змішався з північними діалектами після Реконкісти: *afuciar*, *añadidura*, *aterminrse*, *casapuerta*, *sabero*. Унаслідок тривалого перебування арабів на території Андалузії в цьому діалекті можна зустріти слова арабського походження: *aljofifa*, *marjal*, *alperchín*, *algaida*, *almona*. Через імміграцію циган в XV столітті на південні території сучасної Іспанії та їхню інтеграцію в суспільство андалузький діалект увібрав у себе слова з їхньої мови (*caló*): *chavea*, *menda*, *churumbeles*, *chivar*, *cuchipanda*, *gili*.

Окрім зазначених лексичних груп, утворилася певна група слів та фразеологічних виразів, поширених саме на цій території, за допомогою засобів та лінгвістичних механізмів, властивих для андалузького діалекту, для відображення власне андалузької картини світу: *abicharse*, *agarre*, *gurripato*, *malaje*, *sacabuche*, *telera*, *tener duende*.

Діалектні відхилення як на лексичному, так і на фонетичному чи граматичному рівнях знаходяться поза межами загальнонаціонального літературного мовлення. Проте між цими двома системами, діалектною та загальнонародною, існують точки перетину. З часом деякі явища, які були діалектальними, розширили сферу свого вживання, увійшли з андалузького діалекту до загальнонаціональної літературної мови (приклади *yeísmo*).

ЗАГАЛЬНИЙ ВИСНОВОК

Під час дослідження даної роботи «Причини виникнення іспанських діалектів» було виявлено ряд історичних чинників, які посприяли утворення та довгого процесу розвитку діалектів. Піднімалося питання щодо того, чи андалузька – це різновид діалектів іспанської мови чи все ж таки креольська мова.

Спираючись на думки різних вчених, було встановлено, що це окрема розмовна мова, яка виражається іспанським діалектом. Даний діалект наживаніший у сьогоденні і більш проблематичний у процесі дослідження. Даний різновид діалекту характеризується особливою фонетичною, лексичною, граматичною особливістю. Навіть не дивлячись на те, що кожен іспанський діалект особливий по своєму.

Наступний етап, який був досліджений у даній роботі – це поділ андалузького діалекту на південний та північний діалект. І знову ж таки, між цими частинами є незначна різниця у вимові. Відбувається заміна звуків.

Як результат, була встановлена відповідь на головну тему даної роботи. Усі діалекти виникають внаслідок переселення людей з однієї частини світу в іншу. На це сприяють різні історичні події.

Тому, кожен діалект - це як карта світу, по якій ми подорожуємо. Кожен має свої певні унікальні здобутки від певного етнічного народу. Він містить в собі як граматичні так і лексичні цінності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Dialectos del castellano en España. URL: https://es.m.wikipedia.org/wiki/Dialectos_del_castellano_en_España
2. Francisco Gómez Ortín Tonos digital (2004). Dialecto murciano y sus variedades: Revista electrónica de estudios filológicos
3. García Mouton, Pilar Lenguas y dialectos de España / Pilar García Moutón(2014). Arco Libros
4. John M. Lipski(2014). ¿Existe un dialecto "ecuatoguineano" del español? Revista iberoamericana, (Ejemplar dedicado a: Guinea Ecuatorial como pregunta abierta: hacia el diálogo entre nuestras otredades).
5. Ma Teresa Echenique Elizondo, Juan Sánchez Méndez(2005). Echenique, María Teresa Las lenguas de un reino : historia lingüística hispánica
6. Moreno Fernández, Francisco (2005). Historia social de las lenguas de España / Francisco Moreno Fernández, Barcelona : Editorial Ariel (2005).
7. Pilar Garcia Mouton (2003). ARCO LIBROS/ Lenguas y dialectos de España
8. Ramón Menéndez Pidal León (2004). Dialecto leonés: El Buho Viajero
9. One World Nations Online: Official and spoken languages of European countries, (2021). URL: https://www.nationsonline.org/oneworld/european_languages.htm
10. Penny R. (2004). Variation and change in Spanish / Ralph Penny. – Cambridge: University Press,
11. Дарчук Н. П. (2008). Комп'ютерна лінгвістика (автоматичне опрацювання тексту): підручник. Київ : Вид-поліграф. центр «Київський університет»
12. Квіліс А. (2019). Іспанський трактат по фонології та фонетиці. Гредос,
13. Селіванова Олена Селіванова. Довкілля-К О. (2006). Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія /
14. Шанский Н.М. (2003). Лексикология современного русского языка /— М.: Просвещение,

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

15. www.cervantesvirtual.com
16. <https://concepto.de/dialecto/>
17. www.dialnet.es
18. www.rebiun.org
19. https://uk.wikipedia.org/wiki/Іспанська_мова_в_Мексиці